

а за това, че нова България се погрижи или да го дискредитира, или да го приспособи къмъ своитѣ нови нужди...

Ние трѣбваше да разбулимъ и тие въпроси.

И, трѣбва да забълѣжимъ, хронологията на събитията и сцѣплението на фактитѣ, които даваме, неизбѣжно довеждатъ всѣкиго до убѣждението, че Христо Ботйовъ не можеше да бжде онова, което не бѣше.

Аргументи за това, както и всичко останало, което не може да се каже въ единъ кратъкъ прѣдговоръ, читателтъ ще намѣри въ книгата.

Щѣхме да пропуснемъ да подчертаемъ тука само едно обстоятелство, че нѣкои повѣствователи на Ботйова животъ, все сжщитѣ, имената на които ще срѣщнете изъ текста, се опитаха да раздѣлятъ развитието на поета на периоди: тѣ, сѣкашъ, виждаха въ умственото развитие на Христо Ботйовъ нѣщо като геологически пластове. Ние виждахме, наистина, едно повишение въ развитието на поета, ала геологически пластове, въпрѣки старанието си, неможяхме да откриемъ. Види се, защото геология и биография сж двѣ понятия несъвмѣстими.

Христо Ботйовъ не приличаше нито на едно отъ своитѣ съврѣменници, и само това обстоятелство да би било, то трѣбва да ни внуши по-голъмо внимание къмъ битието на този Прометей въ нашата нова история.

Лионъ, 14/1 юли 1910.

И. К.